

μαγειρευτούρα Σάμ. ληγορομαγερευτούρα Θράκ. (Σαρεκκλ.)
ἀγληγορουμαγειρευτούρα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρηγορομαγειρευτῆς διὰ τῆς
παραγωγ. καταλ. -οῦρα.

Ἡ ταχέως μαγειρεύουσα ἔνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Καρακάξα μακρουρούρα | κί ἀγληγορουμαγειρευτούρα
(τὸ τηγάνι) Χαλκιδ.

γρηγορομαγειροῦσα ἡ, ἐνιαχ. γληγορουμαγειροῦσα
Λῆμν.

Ἐκ τοῦ ρ. γρηγορομαγειρεύω. Διὰ τὸν σχημα-
τισμὸν πβ. "Ανθ. Παπαδόπουλ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 184.

Γρηγορομαγειρευτούρα, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰνιγμ.

"Ορειθα μακρουραδοῦσα | κί γληγορουμαγειροῦσα
(τὸ τηγάνι).

γρηγοροναάζομαι ἐνιαχ. γληγοροναάζομαι Νάξ.
(Ἀπύρανθ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. ναιάζομαι.

Λαμβάνω ταχέως μέριμναν, φροντίζω γρήγορα διὰ κάτι
ἐνθ' ἄν.: Ἐὼ τὸ γηγοροναάζομαι τὸ κάθε τι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

γρηγοροπαντρεύω ἐνιαχ. Μέσ. γρηγοροπαδρεύομαι
γληγοροπαδρεύομαι Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. παντρεύω.

Ἵπανδρεύω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Γνωμ. Ἀπὸν γρηγοροφάη καὶ
γρηγοροπαδρευτῇ δὲ θὰ τὸ μεταγνώσῃ (ἡ ἔγκαιρος ἐκτέλε-
σις μιᾶς πράξεως δὲν προκαλεῖ μεταμέλειαν) Κρήτ. || Ἄσμ.

Διάλε τσ' ἀπομενάρους μου, ὀφέτος κί ἂν ἀφήσω,

ἃ δὲ γληγοροπαδρευτῶ, νὰ μὴ βελογραδίσω

(νὰ μὴ βελογραδίσω=νὰ μὴν περιπλακῶ εἰς συμφορὰν) Κρήτ.

γρηγοροπλέκω ἐνιαχ. γληγοροβλέκω Νάξ. (Ἀπύρανθ.
κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. πλέκω.

Πλέκω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Εὐτὴ γληγοροβλέκει· μιὰ γάρ-
τσα βορεῖ νὰ βλέξῃ τὴν ἡμέρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γρήγορος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) γρήγουρους
Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Θράκ. κ.ά. γλήγορος κοιν. καὶ Πόντ. ("Οφ.)
γλήγορε Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γλήγουρους Βιθυν.
(Πιστικοχ.) Εὐβ. ("Αγία Ἀνν.) Θράκ. Μακεδ. (Δρυμ.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. Κολάκ. Φθιώτ.) γλή-
βορος Μεγίστ. Νίσυρ. γλήγορος Ἀμοργ. Ἄνδρ. Κάρπ.
("Ελυμπ.) Κύπρ. (Αἰγιαλ. Λευκόνεικ.) Κῶς (Πυλ.) Με-
γίστ. Λέρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Ρόδ. Χίος. (Πισπιλ.)
γλήγουρους Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων.) λήγορος Α. Ρουμελ.
(Σωζόπ.) Θράκ. (Κωστ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Κίτ. Λάγ. Μάν.)
λήγουρος Στερελλ. (Ἀράχ.) ἀγρήγορος Θράκ. (Μάλγαρ.)
ἀγρήγουρους Ἡπ. (Κουκούλ.) Μακεδ. (Κοζ.) ἀγλήγορος
Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) — I. Βενιζελ., Παροιμ.², 3, 21.
22, 279 — Λεξ. Περίδ. ἀγλήγουρους Ἡπ. (Κόνιτσ. Κουκούλ.)
Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Καρωτ. Κομοτ.) Λέσβ. ("Αγιάσ.)
Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ. Δεσκάτ. Κοζ. Νάουσ. Σιάτ.)
Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγλήγουρους Σαμοθρ. ἀλήγορος Πόντ.
(Ἀντρεάντ. Κοτύωρ. Σάντ.) ἀλήγουρους Θράκ. (Αἰν.) ἐγρή-
γορος Λεξ. Μπριγκ. ἐγλήγορος Πόντ. (Τραπ.) ἐγλήγορος
Σίφν. Χίος (Πισπιλ.) ἐλήγορος Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ.
Χαλδ.) ὀγρήγορος Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Χαλδ.) ὀγλή-
γορος Ζάκ. (Μαχαιράδ. Τραγάκ.) Κάρπ. Κρήτ. (Μαλάκ.
Μουστάκ. Νεάπ.) Λευκ. Μῆλ. Πελοπν. (Βερεστ. Βούρβουρ.
Γαργαλ. Λάστ. Ξηροκ. Ὀλυμπ.) Πόντ. (Χαλδ.) — I. Τυπάδ.,

Ποιήμ., 116 — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. ὀγλήγορος
Κάρπ. Πόντ. ("Ιμερ.) ὀλήγορος Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ.)
Θηλ. ὀγρηγόρεσσα Πόντ. (Χαλδ.) ἀγληγόρεσσα Πόντ.
(Κοτύωρ.) Συγκρ. γληγορώτ-τερος Κύπρ. ἀγληγορώτιρους
Μακεδ. (Ρουμλ.) γρηγορούτερος Κρήτ. γληγορούτερος Πελοπν.
(Γαργαλ.) ληγορούτερος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γρήγορος, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ.
ἐπίθ. ἐγρήγορος. Πλείονα βλ. Κ. Κόντου, Παντοῖα
Φιλολογ., Ἀθηνᾶ 19 (1907), 223 - 229. Οἱ τύπ. ἐγρήγο-
ρος, ἐγλήγορος, γλήγορος, ὀγλήγορος καὶ
Βυζαντ. Ὁ τύπ. γρηγορούτερος καὶ εἰς Ἑρωτόκρ. Α 1326
(ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «τὰ γρηγορούτερ' ἄλογα καὶ δυνατὰ δια-
λέγει». Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν εἰς -ύτερος τύπων βλ.
Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 579 - 584 καὶ Ἀθηνᾶ 24 (1912), 63-72.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ταχύς, εὐκίνητος, γοργός κοιν. καὶ
Πόντ. (Ἀντρεάντ. Ἵμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.): Εἶναι
γρήγορος 'ς τὸ περπάτημα - 'ς τὰ πόδια - 'ς τὸ φαῖ - 'ς
τὴ δουλειά. Γρήγορο ἄλογο - μουλάρι - καράβι κοιν. Τὸ ἄ-
λογο τοῦ συχαρικιάση εἶναι πολὺ γλήγορο Πελοπν. (Γορ-
τυν.) Τὸ πέταγμα τοῦ χελιδονίου εἶναι γλήγορο Πελοπν. (Ξε-
χώρ.) Ἡ Πετροῦ εἶναι πολὺ λήγορη 'ς τὸν ἀργαλειὸν Πε-
λοπν. (Λάγ.) Τῆς γυναίκας τὸ μυαλὸ εἶναι πιδ γρήγορο
Ἀνάφ. Αὐτὸς εἶναι ὀγλήγορος καὶ πάει κ' ἔρχεται μο-
νημερὶς 'ς τὴ Χώρα Κρήτ. (Νεάπ.) Ὁ λαὸς εἶναι πολὺ
γλήγορος (λαὸς = λαγός) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οἱ βάρκες ποὺ
εἶναι τὸ ἴδιο πρύμη καὶ πλώρη λέγονται κούτουλα· ἔχουν
πολλὴ στρωσάδα καὶ εἶναι γλήγορες Σῦρ. Γλήγορ' ᾧ ναῖ-
κα 'ς οὐλα τ'ς Στερελλ. (Ἀχυρ.) Πουλὺ ἀγρήγουρους εἶναι
'ς τοῦ γράφ' μου οὐ Κουστάξ'ς Ἡπ. (Κουκούλ.) Εἶναι θαν-
ματουργὸς ἄγιους, ἀγλήγουρους κί γι' αὐτὸ δείχν' τοῦ θάμα
τ' ἀγλήγουρα Μακεδ. (Κοζ.) Ἀγλήγουρον ψάρ' γ-εἶναι
τοῦ διλφίῳ. Π'λλι πιτάμινον γ-εἶναι Σαμοθρ. Πολλὰ ὀ-
γλήγορος ἔν' 'ς σὴν δουλείαν αὐτς Χαλδ. Πολλὰ γρήγορος
ἐνι, φωτιά! Οἶν. Βαρέα ἐλήγορος ἐν' (πολὺ γρήγορος
εἶναι) "Οφ. Ζαντὸς κί ὀγλήγορος (τρελλὸς καὶ ταχύς) Ἵμερ.
'Ο γαίδαρος εἶναι λήγορος 'ς τὸ δρόμο Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.) Ἀγλήγορ' ᾧ ναῖκα Λέσβ. Πικὸ γλήγορην ράφταιναν
'ἐν ἐξανάδα Κύπρ. (Αἰγιαλ.) Ἵτουν τὸ χτηνὸν ἀπὸν τὰ
γληγορώτ-τερα Κύπρ. Εἶναι ὀγρήγορος 'ς τὰ πόδια Πελοπν.
(Τριφυλ.) Σὺ νὰ μὲ δώῃς μιὰ φεργάδα ἀγλήγορ' μὲ σα-
ράδα παλλ'κάρια (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Αἰν.) Τσιμέντο
γρήγορο (τὸ ἐν βραχεῖ χρονικῶ διαστήματι πηγνύμενον,
στερεοποιούμενον) Ἀθῆν. Ἀντίθ. ἀργὸ τσιμέντο.
'Ακούουνταν ἡ γλήγορη ἀναπνοὴ ποὺ ξέφευγε κί ἀνατάραζε
τὰ στῆθη τῆς σὰν ἀνθρώπου λαχανιασμένου Γ. Δροσίν., Ἀ-
γροτ. ἐπιστ., 120 || Παροιμ. Ἵντσαν ἐν' ἐλήγορος 'ς σὸ
φαῖν ἄτ', ἐν' καὶ 'ς σὴ δουλείαν ἄτ' (ὅποιος εἶναι γρήγορος
εἰς τὸ φαγητόν του εἶναι καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του· ἐπὶ τῶν
μετὰ σπουδῆς ἐσθιόντων καὶ συγχρόνως φιλέργων) Χαλδ.
'Αγλήγορος 'ς τὸ χουλιὰρι κί ἀργός 'ς τὴ δουλειά (ἐπὶ λαι-
μάργων καὶ ὀκνηρῶν) I. Βενιζελ., Παροιμ.² 3, 21. Πότε ἡ
νύφη μας εἶναι γλήγορη; Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ (ἐπὶ ὀκνη-
ρῶν, δεικνυόντων φιλοπονίαν, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐργασία)
I. Βενιζελ., ἐνθ' ἄν. 261, 212. Οὐ οὐκνός κί οὐ γλήγουρους
ἀντάμα γιουματίζ'νι (οἱ βραδεῖς πολλάκις καταφθάνουν
τοὺς ταχεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κάποιου ἔργου) Στερελλ.
(Τριχων.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Τοῦ γλήγορου
πουλλιοῦ ἡ οὐλα ὦρα σκόλασε, μὰ μέρα δὲν ἐσκόλασε (ὁ
ἐργατικὸς δὲν πρόκειται νὰ πεινάσῃ, ὅ,τι καὶ νὰ συμβῇ) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Εἶναι γλήγορος σὰν τὸν κάτω χειρόμυλο (εἰ-

